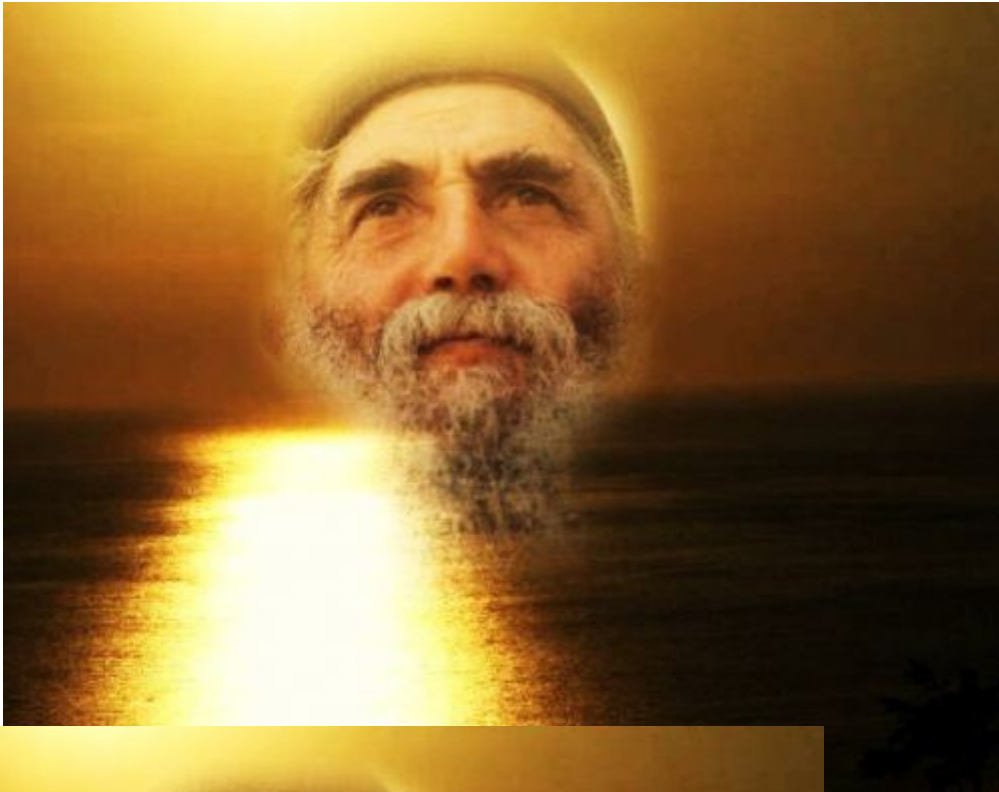

1 Οκτωβρίου 2014

«Ενέργειες με σύνεση και αγάπη»

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Εργασία στον εαυτό

μας»

Εάν θέλεις να βοηθήσεις την Εκκλησία, είναι καλύτερα να κοιτάξεις να διορθώσεις τον εαυτό σου, παρά να κοιτάς να διορθώσεις τους άλλους.

Αν διορθώσεις τον εαυτό σου, αμέσως διορθώνεται ένα κομματάκι της Εκκλησίας. Εάν φυσικά αυτό το έκαναν όλοι, η Εκκλησία θα ήταν διορθωμένη. Άλλα σήμερα οι άνθρωποι ασχολούνται με όλα τα άλλα θέματα εκτός από τον εαυτό τους. Γιατί το να ασχολήσαι με τον εαυτό σου έχει κόπο, ενώ το να ασχολήσαι με τους άλλους είναι εύκολο.

Εάν ασχοληθούμε με την διόρθωση του εαυτού μας και στραφούμε πιο πολύ στην «εσωτερική» δράση παρά στην εξωτερική, δίνοντας τα πρωτεία στην θεία βοήθεια, θα βοηθήσουμε τους άλλους περισσότερο και θετικότερα. Επιπλέον θα έχουμε και την εσωτερική μας γαλήνη, η οποία θα βοηθήσει αθόρυβα τις ψυχές που θα συναντάμε, γιατί η εσωτερική πνευματική κατάσταση προδίδει την αρετή της ψυχής και αλλοιώνει ψυχές.

Όταν επιδίδεται κανείς στην εξωτερική δράση, πριν φθάσει στην λαμπικαρισμένη εσωτερική πνευματική κατάσταση, μπορεί να κάνει κάποιον πνευματικό αγώνα, αλλά έχει στενοχώρια, άγχος, έλλειψη εμπιστοσύνης στον Θεό, και συχνά χάνει την ηρεμία του.

Εάν δεν κάνει καλό τον εαυτό του, δεν μπορεί να πει ότι το ενδιαφέρον του για το κοινό καλό είναι καθαρό. Όταν ελευθερωθεί από τον παλιό του άνθρωπο και από καθετί κοσμικό, έχει πλέον την θεία Χάρη, οπότε και ο ίδιος αναπαύεται, αλλά και κάθε είδους άνθρωπο αναπαύει.

Αν όμως δεν έχει Χάρη Θεού, δεν μπορεί ούτε στον εαυτό του να έπιβληθή ούτε τους άλλους να βοηθήσει, για να φέρη θείο αποτέλεσμα. Πρέπει να βουτηχθή στην Χάρη και ύστερα να χρησιμοποιηθούν οι αγιασμένες πλέον δυνάμεις του για την σωτηρία των άλλων.

«Το καλό να γίνεται με καλό τρόπο»

- Γέροντα, πως σκέφτεσθε, όταν έχετε να αντιμετωπίσετε ένα πρόβλημα;

- Σκέφτομαι τι γίνεται, τι δεν γίνεται ανθρωπίνως. Το εξετάζω από όλες τις πλευρές. «Θα κάνω αυτό- τι αντίκτυπο θα έχει εκεί, εκεί;... Τι κακό μπορεί να κάνει η σε τι μπορεί να ωφεληθή;».

Έγώ πάντα ένα πρόβλημα προσπαθώ να το δώ από πολλές πλευρές, ώστε η λύση που θα δώσω να είναι, όσο γίνεται, πιο σωστή. Γιατί μπορεί να γίνουν πολλά λάθη, αν δεν προσέξω κανείς.

Αν καταλάβη εκ των ύστερων τι έπρεπε να κάνη, δεν ωφελεί, γιατί πάει, πέταξε, όπως λένε, το πουλί! Ας πούμε, δεν πρόσεξε κάποιος και έκαψε ένα σπίτι. Καλά, εντάξει, δεν τον κρεμάει κανείς, άλλα το κακό έγινε.

Κάπου είχαν ένα πρόβλημα. Ήρθε ο υπεύθυνος και μού λέει: «Έ, τώρα τακτοποιήθηκε το θέμα. Πήγα, βρήκα τον τάδε, τον τάδε, τους είπα αυτό και αυτό και τακτοποιήθηκε η υπόθεση!».

«Τώρα άρχισε το πρόβλημα, του λέω. Εκείνο που υπήρχε, δεν ήταν πρόβλημα. Τώρα άναψε η φωτιά. Πρώτα δυο καρβουνάκια ήταν, και αυτά θα έσβηναν μόνα τους».

Αυτός νόμιζε ότι με τις ενέργειες του είχε τακτοποιήσει την υπόθεση και ήθελε να τον επαινέσουμε κιόλας. Ένώ, με αυτό που έκανε, δημιούργησε μεγάλη φασαρία και μεγάλωσε το πρόβλημα.

Χρειάζεται πολλή προσοχή, σύνεση και διάκριση, για να γίνεται το καλό μέ καλό τρόπο και να ωφελή, γιατί αλλιώς, αντί να ωφελή, δαιμονίζει τον άλλον.

Ύστερα, κάτι που σκέφτεται κανείς να κάνη, καλύτερα να το αφήνη να ωριμάση, γιατί, αν το αγουροκόψη, αποφασίση δηλαδή βεβιασμένα, ίσως να έχη προβλήματα αργότερα και να βασανίζεται. Τα σοβαρά πράγματα, όταν καθυστερούν λίγο, προχωρούν μετά γρήγορα και σωστά. Μπορεί κάποιος να έχη εξυπνάδα, άλλα να έχη και κενοδοξία και εγωισμό, και να προπορεύονται αυτά στις ενέργειες του και να μην προσεχή.

Ένα σκυλί π.χ. στο κυνήγι, όταν προχωράη προσεκτικά, και Από ράτσα να μην είναι, βρίσκει τα ίχνη του λαγού. Ενώ άλλο που είναι από πολύ καλή ράτσα και έχει όλα τα προσόντα, όταν βιάζεται, τρέχει δεξιά και αριστερά χωρίς αποτέλεσμα. Ενέργεια πριν από σκέψη έχει υπερηφάνεια. Γι' αυτό να μη βιάζεται κανείς να ενεργήση, αλλά να σκέφτεται και να προσεύχεται προηγουμένως. Όταν προπορεύεται η προσευχή, δεν ενεργεί ο αφρός του μυαλού, η ελαφρότητα, άλλα το αγιασμένο μυαλό.

Οι πνευματικοί άνθρωποι μερικές φορές κάνουμε σαν να μήν ύπαρχη Θεός, δεν αφήνουμε τον Θεό να ενεργήση. Ο Θεός ξέρει πως δουλεύει. Ενώ υπάρχουν δηλαδή πνευματικά μέσα, για να τακτοποιούνται οι δύσκολες καταστάσεις μέ πνευματικό

τρόπο, εμείς πάμε να ενεργήσουμε κοσμικά. Όταν ήμουν στο Σινά, ένας Χότζας πήγαινε κάθε Παρασκευή μέσα στο μοναστήρι, ανέβαινε στον μιναρέ ενός τζαμιού που ήταν εκεί και φώναζε! Και είχε μιά φωνή!... μέχρι επάνω στο ασκητήριο της Αγίας Επιστήμης ακουγόταν. Ύστερα το μοναστήρι βρήκε σαν λύση να κλείνουν την πόρτα την Παρασκευή που πήγαινε ο Χότζας, για να μην μπαίνει μέσα – εγώ δεν το ήξερα.

Μια μέρα που κατέβηκα κάτω, βλέπω τον Χότζα οργισμένο. «Τώρα θα τους δείξω εγώ, μου λέει, που μου ‘κλεισαν την πόρτα, για να μην μπαίνω μέσα...». «Την έκλεισαν, του λέω, για να μην μπουν οι γκαμήλες. Δεν πιστεύω ότι την έκλεισαν, για να μην μπης εσύ!». Μετά είπα κάτι γι’ αυτό στους Πατέρες. Λέει ένας γραμματέας: «Θα του δείξω εγώ του Χότζα! Θα του βάλω μια φλούδα. Θα γράψω στην Κυβέρνηση ότι ο Χότζας μας πιέζει». «Κοίταξε, του λέω, η Ορθοδοξία δεν είναι φλούδα. Να κάνουμε μια αγρυπνία, να ψάλουμε την Ακολουθία των Σιναϊτών Πατέρων, της Αγίας Αικατερίνης, και να αφήσουμε να μιλήσει ο Θεός. Θα πάω και εγώ επάνω να προσευχηθώ».

Είπα και σε μερικούς Πατέρες να προσευχηθούν, και έτσι του ήρθε ένα σκαμπίλι του Χότζα, σηκώθηκε, έφυγε, εξαφανίστηκε! Γιατί και την πόρτα να έκλειναν, μετά η Κυβέρνηση θα εξακρίβωνε ότι δεν είναι αλήθεια πως τους πίεζε ο Χότζας και θα είχαν φασαρίες. Θα έλεγε ο Χότζας ότι έκλεισαν την πόρτα, επειδή πήγαινε κάθε Παρασκευή, και θα έκανε κακό στο μοναστήρι. Ένας άλλος παλιότερα είδε το βουνό και θέλησε να κάνει εξοχικό πάνω στην κορυφή της Αγίας Αικατερίνης!... Έπαθε μιά αρρώστια, πάει, πέθανε.

Ήρθε τελευταία και άλλος να φτιάξει κάτι εκεί, πάει, πέθανε και αυτός. Γι’ αυτό καλύτερα είναι να μη στηριζώμαστε μόνο στις δικές μας ανθρώπινες προσπάθειες, άλλα να προσευχώμαστε και να αφήνουμε τον Θεό να ενεργήσει.

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΛΟΓΟΙ Β΄
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ
ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ
«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»
ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πηγή: agioritikovima.gr